

Kościół Chrześcijan
Baptystów w Kaliszu

Wolność a prawo!!!!

Potem, po czternastu latach, znów wybrałem się do Jerozolimy. Tym razem wraz z Barnabą.^b Zabrałem ze sobą również Tytusa.^c **2** Udałem się tam natomiast w związku z objawieniem.^a Na osobności, przy osobach bardziej wpływowych, przedstawiłem dobrą nowinę, którą głoszę wśród pogan.^b Nie chciałem, aby się okazało, że biegnę, lub biegłem, na próżno.^c **3** Wtedy nawet Tytusa, który był przecież ze mną, nie nakłaniano – jako Greka^a – do obrzezania. **4** Stało się tak pomimo nacisków fałszywych braci,^a którzy znaleźli się we wspólnocie z ukrytym zamiarem wyszpiewowania wolności^b danej nam w Chrystusie, i wzięcia nas w niewolę.^c **5** Nie ustąpiliśmy im ani na chwilę. Chcieliśmy bowiem, ze względu na was, utrzymać prawdę dobrej nowiny. **6** Ważne jest natomiast stanowisko ludzi, którzy zdawali się coś znaczyć. Oczywiście to, kim oni byli wcześniej, nie ma dla mnie znaczenia. Dla Boga też nie jest to ważne.^a Otóż ze strony tych znaczących nie usłyszałem, że mam coś dodawać do głoszonego poselstwa. **7** Przeciwnie, zdali sobie sprawę, że Bóg zlecił mi^a głoszenie dobrej nowiny wśród osób nieobrzezanych,^b podobnie jak Piotrowi^c pośród obrzezanych. **8** Ten bowiem, który skutecznie użył Piotra, jeśli chodzi o apostołstwo pośród obrzezanych, skutecznie użył mnie w odniesieniu do pogan.^a **9** Gdy więc zdali sobie sprawę z danej mi łaski,^a Jakub,^b Kefas^c i Jan^d – ludzie uchodzący za filary^e – uścisnęli mnie i Barnabie rękę na znak wspólnoty.^f Uczynili to w przekonaniu, że my mamy iść do pogan, a oni do obrzezanych. **10** Prosilili nas tylko, abyśmy pamiętali o ubogich,^a co zawsze starałem się mieć na uwadze.^b

Dzisiejsze rozważanie zaczniemy od przeczytania tekstu listu do **List do Galacjan 2;1-10**. Paweł opisuje, że udał się drugi raz do Jerozolimy, prawdopodobnie chodzi o sobór w kościele, który wspominany jest w Dziejach Apostolskich; 15, 1-12, należy nadmienić, iż Apostoł organizował

także zbiórkę dla Jerozolimy podczas wielkiego głodu. W podróż Apostoł nie udaje się sam lecz jak czytamy zabiera Barnabę oraz Tytusa. Ten ostatni jest duchownym Grekiem, który jest nieobrzezany. Paweł zabrał Tytusa, aby pokazać jak wielką moc ma krzyż Chrystusa, który daje wolność niż prawo tudzież obrzezanie. Osiom sporu w Galacji było ponowne powrócenie do zakonu Mojżeszowego zwanego potocznie zakonem. Miał być to dowód na to, że Bóg dzięki swojej łasce dał możliwość zbawienia dla ludzi, którzy nie dostąpili obrzezania, a nie jak myśleli niektórzy bracia "Jeżeli się nie poddacie obrzezaniu według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni". Dz.15,1 Paweł będąc z Tytusem uzyskuje potwierdzenie od Piotra, Jana i Jakuba, że obrzezanie nie ma mocy nad prawem łaski- pomimo nacisków fałszywych braci, którzy szerzyli demoniczną naukę, nakłaniając słuchaczy do wejścia pod jarzmo nie Chrystusa lecz prawa. Dzięki prowadzeniu Ducha Świętego; filary kościoła odrzuciły tą wersję ewangelii. Świadczy to o mądrości kościoła, w rozwiązywaniu sporów doktrynalnych. Uścisk dłoni na Bliskim Wschodzie oznacza bycie partnerem w służbie. Więc Paweł nie biegł na darmo. Co ciekawe apostołowie zdali sobie sprawę z miejsca swojego w kościele.

Lecz jednak, każde dobre dzieło musi być poddane krytyce.

Paweł postawił się Piotrowi, który miał dość znaczącą pozycję w kościele w tamtym czasie. Co do zasady Piotr założył maskę bojąc się o swoją reputację, nie trzyma się ustalonych zasad. Zarzewiem konfliktu, było jedzenie z osobami nieobrzezаныmi do momentu przybycia osób od Jakuba. Jednak całe jego zachowanie miało wpływ na innych Żydów. Ukazało także drugie oblicze apostoła Piotra. Jak widać, każdy z nas zakłada maskę w zależności od towarzystwa w jakim się znajduje. Jednak dzięki Bogu za rozsądek Pawła, który wychwycił obłudę Piotra. Nie bojąc się dalszych konsekwencji w przeciwstawieniu jej, zaczął go strofować. Strofować filar kościoła. Okazuje się, że jest to zdrowa cecha kościoła. Gdy zauważyłem, że postępują niewłaściwie, wbrew prawdzie dobrej nowiny, powiedziałem do Kefasa wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Żydem, żyjesz również po pogańsku, a nie tylko po żydowsku, to dlaczego zmuszasz pogan do życia wyłącznie po żydowsku?

Dalej Paweł przypomina gdzie jest usprawiedliwienie naszej upadłej natury.

• Wiemy jednak, że człowiek dostępuje usprawiedliwienia nie dzięki spełnianiu uczynków nakazanych przez Prawo. Dostępuje go tylko dzięki zawierzeniu Jezusowi Chrystusowi. Dlatego my również uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa — by mieć usprawiedliwienie dzięki zawierzeniu Chrystusowi, a nie dzięki uczynom nakazanym przez Prawo. Bo dzięki uczynom nakazanym przez Prawo nie zostanie usprawiedliwiona żadna istota.

„Jeśli zaś szukając usprawiedliwienia¹ w Chrystusie, sami okazaliśmy się grzesznikami², to czy Chrystus pozostaje na usługach grzechu? W żadnym razie. ¹⁸Bo jeśli na nowo buduję to, co zburzyłem, dowodzę, że jestem przestępcą. ¹⁹A przecież ja z powodu Prawa umarłem dla Prawa, aby żyć dla Boga. ²⁰Jestem ukrzyżowany razem z Chrystusem. Żyję już nie ja — żyje we mnie Chrystus. Teraz żyję w ciele, lecz żyję wierząc Synowi Bożemu, który mnie pokochał i wydał za mnie samego siebie. ²¹Nie lekceważę łaski Bożej. Bo jeśli usprawiedliwienie osiąga się dzięki przestrzeganiu Prawa, to Chrystus umarł nadaremnie. Gal, 2,6-20

¹ „To podstawowe greckie słowo, które odnosi się do sytuacji, w której sędzia uniewinnia osobę winną jakiegoś przewinienia i sprawia, że staje się ona niewinna w świetle prawa. W całym Piśmie zasada ta odnosi się do Boga, który ogłasza grzesznika niewinnym i całkowicie sprawiedliwym w Jego oczach. Bóg uniewinnia i przypisuje sprawiedliwość grzesznikowi, dając mu boską sprawiedliwość Chrystusa i przekazując wszystkie grzechy człowieka na barki Zbawiciela, gdzie dokonuje się ich zapłata ”

² „Jeśli doktryna judaizantów okazałaby się prawdziwa, wtedy Paweł, Piotr, Barnaba oraz inni wierzący żydowscy zostaliby uznani za grzeszników, ponieważ jadaliby i żyli we wspólnocie z poganami, którzy w opinii judaizantów byli nieczysti. na usługach grzechu Jeśli judaizanci mieli rację to Chrystus był w błędzie i nakłaniał do grzechu, ponieważ nauczał, że jedzenie nie zanieczyszcza człowieka” Wpis z książki: John MacArthur. „Komentarz MacArthura do Nowego Testamentu”. iBooks.